

Бодљикаво пресе

Уредиштво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресе» за про-
дају новина и часописа, Београд
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 11 МАРТА 1944

БРОЈ 120 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

СИГУРНА ЗАШТИТА

— Пази како нас чува, зато што смо много масне. Већ оштри нож против наших непријатеља!

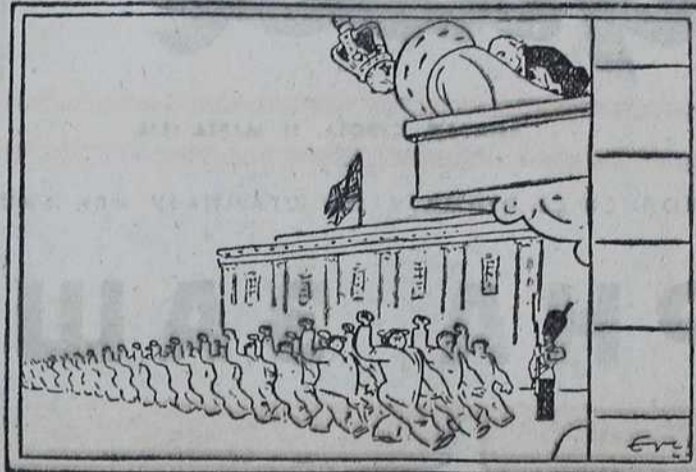

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

СВИ КОМПЛЕТНО ЕМИГРАНТИ — ГОРИ НЕГО ПРАКТИКАНТИ

Кад требаше црнац леђа да подметне
 Пред њиме су свуда биле стазе цветне
 А Лондон се љупко до земљице клања
 Као летња киша пљуште обећања
 Рузвелт слао ноте, личног делегата
 И широм је своја отварао врата
 А када је црнац одиграо ролу
 И кад ктоне прићи постављеном столу
 Намршти се газда и прма загнуши
 »Бежи ми с очју, хватај пут за уши
 Доста си ми дуго био ти на трошку
 Сада се одмарај у некоме ћошку
 А тај ћошак ја сам за тебе избио
 Зато пакуј ствари, па хајд у Каиро
 И добро да слушаш, сад отварај очи
 Газда неће с тобом дуго да се бочи
 Чим не свршиш китро све наредбе моје
 Знај да свршено је гостовање твоје»
 Отпустише прво Симовића Дула
 Што у политици беше права нула
 Затим најурнише Слободана-чичу
 Што је неку српску испричао причу
 Па на крају стару испробаше робу
 Трифуновић Мишу узеше на пробу
 Али и он је брзо угасио свећу
 На једну наредбу казао је: нећу!
 После свега дошла чиновничка трупа

— Какве су то демонстрације, опет!
 — Не, Ваше Величанство, нису то демонстрације. То је ново совјетско посланство са својим особљем.

Послушна је увек, притом није скупа
 А сад је и она пред отказом близу
 Емигрантско друштво доспело у кризу
 Плачу као стрине, вичу куку-пеле
 Мора да се негде из Каира селе
 Истина је сушта, узалуд то крију
 Сви ће емигранти сада у туршњу.

Пропаганда ради са највећим жаром
 Ал' на фронту иде опет све по старом
 Узалуд је певац подигао кресту
 Кад у Италији тапкају у месту
 А у Бурми Јапан и даље их пема
 Инвазија чак се за Видов дан спрема
 Ал' ако пролеће буде мало хладно
 Цвете инвазије увениће јадно
 Ортацима спомен и сад срце цепа
 На покушај онај »шетње« код Дијепа
 Зато оклевају и одлично пазе
 Да на мину нову негде не нагазе
 На Истоку опет већ нас и март хвата
 А карте изгледа да ће бити »пата«
 Када лето дође, свашта бити може
 Зато се ортаци препиру и гложе
 И док Рузвелт сузе крокодилске лије
 Стаљин главом стално о гвозден зид бије.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ИМА ЛЕГИТИМАЦИЈУ
 Москва, марта. — Пошто Пурић и његове путујуће позориште треба да иду, јер су добили отказ, најозбиљнији кандидат за његовог заменика је Чубриловић Бранко. Он има све квалификације пошто му је жена Јеврејка.

нису један народ са Американцима.

Дакле, требали су да уђу у рат, да постану савезници, па тек онда да виде да је Америка сасвим друга земља. Ово сазнање је дошло због тога што дојар вуче себи, а фунта себи.

А према чланку »Дејли Скеча« излази да се Енглези и Американци уопште не разумеју наковоре исти језик. Па шта више, и не воле се као што би приликило савезницима, него се мрзе.

А о другарству нема ни говора. Једини заједнички осећај код савезника је тај, што не знају ни једни ни други зашто се боре.

ДА МУ НЕ БУДЕ ДОСАДНО
 Мароко, марта. — Американци су подбунили Мароканце па су се измакли, а Де Гол има пуне руке посла да угушује устанке и побуне. То су Американци и желели пошто их је био страх да му не буде досадно.

ДВА РИВАЛА
 Лондон, марта. — После пропалог говора мартовца Симовића расписан је и други конкурс за говорника на лондонском радију који би требао да Србима соли памет.

На овај други конкурс јавно се познати чанколиз Моша Харисон, који зна и да натуца српски. Својим говором, Моша Харисон се

толико офирао да је открио карте и тако се отрцао да га више ни магарци не фермају.

СВЕ ПО ПЛАНУ
 Нетуно, фебруара. — Америчко енглеске трупе напредују према мору, по утврђеном плану. Њихов је циљ да се што пре дочепају мора, пошто нису вешти у ратовању по брдима.

САВЕЗНИЧКО ДРУГАРСТВО

Према писању енглеског часописа »Сандеј Тајмс«, Енглези су тек сада дошли до сазнања да

ЈЕДНА АМЕРИЧКА КАРИКАТУРА

The New York Times.

THE TIMES ON ISSUES OF CURRENT

— Па зашто се мали народи плаш овог совјетског господина!

Пољацима пала тропа
 Сад генерал неки »Ролак«
 Држао је жур
 Рузвелт мућка, Стаљин мутн
 А чика се Черчил љути
 Однели му шњур!

Као нека права стрина
 Послао је Черчил сина
 Да помогне Титу
 Ал се цабе Черчил кроза
 Када сад Јосипа Броза
 Месо ко вла питу!

Све од Москве до Лондона
 Против Срба звоне звона
 Свуд душмански хор
 Зато ово зарји звонце
 Хоће да нам смрсе конц
 И да реше чвор.

ШУМАДИСКА ЗАГОНЕТКА

Браду носи, поп није
 Пенцере има професор није
 Косу носи, жена није
 Пушку носи, јунак није.

(ежедрт)

Главни уредник: Теодор Докић.
 Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.

Телефон редакције: 25-681.
 Штампана »ЛУЧА«, Београд, Краљице Наталије бр. 100.

ГРОСИСТА И АНАЛФАБЕТА

(Новине »Стар«: ...У Лондону има 10 предузећа у којима трговци незнају ни да читају ни да пишу...)

»Шта значи читати и писати. Главно је да знам рачунати.«

КО КОГА ВАРА?

Споштовано
БОДЉЕ

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Нови свет је сада пао
И све наде затрпао
Зима траје још!
У марту ће тешко стећи
Неки спортист преход већи
Зато посла бош!

С. К. »ОБИЛИЋ«-У

Играчи ти првокласни
Прогутаše мамац масни
Па мењају дрес,
Свуда ти се лоше пише,
Па управа конферншо,
Снашао је бес!

УТРУЛЕ ИМ РУКЕ

Футбалери који се већ
два месеца баве само »руч-
ним радом« одвикли су се
да играју футбол, а од
многог »мешања« и »сече-
ња« већ су им утруле ру-
ке.

НЕ ИДЕ

Спориска секција С. З. Р.,
која се толико одликовала
у шаху, упрскала је у бок-
су. Изгледа да им леже са-
мо мислене игре а тешка
атлетика јок! Или је, мож-
да, сваки почетак тежак.

ТРЕБА ДА МАНУ

Чим футболски савез на-
прави програм утакмица,
одмах се поквари време.
Зато ће бити најбоље да се
све ради преко програма а
то је уосталом и традиција
футбалског спорта.

✱

Међу ђацима

— Ја никад ништа не учим,
увек одговарам на о-
снову здравог разума.
— Зато ти никад ништа и
незнаш.

✱

Слика (на изложби): —
Ова слика, госпођо, рађе-
на је по једном врло старом
манури...
Госпођа: — Опростите,
али дама која је на њој и-
ли на себи хаљину скроје-
ну по најновијем моделу,
кода куће, она му остави

Миша је у послу веома одлучан и безобзиран па је врло познат код спекуланата због својих смелих комбинација. Зато га и зову Миша »ватра«. Али је зато према женама срамежљив и кукавица, па је тако доживео многе незгоде али се опет неће да окане жена. То јест, он би се и окануо, али се оне неће да окану њега. А није ни чудо. Леп и снажан а увек пун пара, он је био увек — а нарочито данас — врло згодан објекат за жене, нарочито за ове данашње, ратоборне и одлучне. А он јадник када се нађе у друштву неке жене, сав се изгуби и ошамути. Само трепће и гута кнедле. То су жене осетиле и обилно користиле. Зато је Миша из свих својих авантура излазио рањена срца и начетог буђења. Због свега овога он одлучи да се окане свих женских познанстава. Само није довољно што је он то хтео. Јер жене су хтеле савим супротно. Тако се догодило да се Миша не само упознао са Видом, лепом дактилографкињом из једног министарства, већ се и верио. Како је дошло до те веридбе, то Миша ни дан данас не може да објасни. Па не само да се верио, већ се и оженио. И за чудо, тај брак је био срећан. Бар тако је Миша веровао све док једног дана не затече у стану Целе, познатог београдског бонвивана. Када га Целе поред Виде, Миши се смучи. Знао је он добро шта значи за домаћина када Целе уђе у кућу. Зато се намргоди и без »добар дан« уђе у своју собу.

писто посла кога Целе одмах потрча до Видине куће, али она није хтела ни да разговара. Све је то посматрао Миша, који је само чекао овај развој догађаја. Идућег дана он рече Види:

— Решио сам да позовем твог брата Цалета на ручак. Добићу једно прасе из Ваљева па да угостимо човека. Шурек ми је, а самца...

Виде се само уједо за усне али не рече ни речи. Међутим, када Миша рече да треба да умеси питу од меса, она прасну:

— Бавола ћу да му месим...

Миша пречу овај њен узвик и још истог дана нађе Цалета па му исприча да је добио прасе а биће и пита се плашио да не наиђе на мину, ухвати се на лепак и прими позив. Миша је задовољно трљао руке. Отишао је кући тек око један сат и већ је у ходнику чуо како Вида плаче а Цале је умирује.

Он нагло отвори врата и угледа како Цале стоји више Виде и милује је по коси.

— Баш дирљива сцена братске љубави — узвикну Миша. Сигурно се жалила на мене?

Виде се збуну, а Цале, стари лаф, само се насмеши па рече:

— Глупости! Напада ме да идем са неким женама.

— Шта? — зграну се Миша. — Па шта се то ње тиче? Ви сте слободан човек. Којашта!.. Него, хајде да ручамо.

Убрзо после ручка Цале оде а Миша узе да чита новине. Виде се мувала око њега и све је нешто хтела да каже. Најзад зајече:

— Ову битангу немој више да пушташ у кућу. Он ми није брат већ хоће да ти укаља част...

— Ха, ха... — насмеја се Миша. Када тебе превари ја треба да га избацам из куће, а када ти мене вераш он треба да буде мој шурек...

— Није Мишо тако... —

— Остави приче. Ја сам човек тргозац па знам добро како се поткраде раздња. Само ниси крива ти, него ја што сам се оженио. Зато и хоћу да поднесем целу штату... Ако си ме преварила, то сам прогутао, али више нећу да гутам. Да знаш, ако се то још једном догоди, пакуј се и немој да ме чекаш!..

Виде бризну у плач и нежно га загрли, али је од тада најбоља домаћица... До прве прилике...

Наше

БОДЉЕ

ЈЕДНОМ ПИЉАРУ

Тринест пута плаћаш казну
Што прикриваш робу разну
Баш те прати пех
Сво ће други то да плати
Све ће народ да позлати
Јер он плаћа — цех!

КЛУБУ ЖЕНОМРЗАЦА

Сви се крсте, сви се чуде.
Како може то да буде
Да мрзите жену
Али жене сада кажу
Да правила ваша лажу
Ви сте за ревену!

БАЦИМА

Сад се многи ђаци ждери
И на шилџак кожу беру
Дошао је март
Јер ко није хтео д' учи
Тај ће летос да се мучи
Сад иде у шкарт!

У СУДУ

— А шта ће вам та блатина!

— Па у позивници стоји,
да донесем чиме ћу се бра-
нити!

Од Недеље до Недеље

Недеља, 5 март

Одем у берберицу да се обријем. Света као у кошници. Саднем у једну столицу и прочитам скоро све новине. Од корица до корица. Најзад дођем на ред. Један крмељиви деучко поче да ме сапуна. Ја мислим да је то шегрт који свршава само технички посао а после ће неки калфа да ме брије, зато дозволим да ме овај риба и трља. Одједном овај шврља извади бријач и поче да га оштри.

— Море, пустите га да се вежба, мора летос да полазе испит, вели мајстор. И тако ја дозволим да се овај на мени учи. Али, хвала Богу, само ме је на два места посекао.

Понедељак, 6 март

Мој комшија Тоша је велики обецањак. По цео дан се замлаћује са женама из авлије и оне га питају за савет у свима питањима. Наравно да их он наопako учи. Јутрос седим код њега на кафи када улете госпа Мара жена Владе бакалина.

— Јао, господин Тошо, шта сам направила. Помагајте...

— Шта је било? Док не знам шта је у ствари не могу да вам дам савет.

— Опрала сам капутић мом Стави а сад се скупило па не може да га обуче...

— Па то је бар лако — вели Тоша. — Сада оперите Стевицу па ће и он да се скупи.

Уторак, 7 март

Отишла Стана, куварица код Ђоке секретара, код Милке врачаре да јој баца карте. А ја врло често идем код Милке да се наслушам глупости. Чим је дошла, Стана поче с врата да објашњава како је чула да Милка све погађа па је зато дошла да сазна важне ствари.

Милка већ узела карте у руку па је озбиљно пита:

— Шта хоћете да знате? — Молим вас да видите у карте кога више воли мој господин. Госпођу или мене?

Среда, 8 март

Милоје је јако уображен човек. И то не само на свој положај (он је дирек-

тор једног предузећа) већ и на своју лепоту и памет. Зато увек говори ауторитативно и не дозвољава да му се противречи. Вечерас у кафани повео се разговор о женама па и он се смислова да каже коју.

— Ја сам увек имао среће код жена! — рече он на крају разговора.

— Каква ти је то срећа кад си остао нежењен...

— Па баш у томе и јесте срећа, јер онај ко се у-
прегао у брачни јарам не
може да каже да има сре-
ће код жена.

Четвртак, 9 март

Учитель задао ђацима да напишу једну реченицу у којој ће реч шећер бити подмет. Први је написао задатак и предао учитељу мали Влајко.

Учитель узео свеску и чита:

— Ја свако јутро пијем липов теј...

— А где ти је шећер — љутну се учитељ.

— Па у теју. Мама га увек заслади... каже Влајко и већ се спрема да плаче.

— Добро, добро, само ниси разумео задатак — вели жу учитељ.

Петак, 10 март

Код моје жене дошле њене пријатељице па развезале разговор и никад краја. Ја, као једини мушкарца, мудро ћути и слушавам. Оне оговарају неку сујетну другарицу па се све окумише на сујету и уображеност код људи.

— Јелте ви — обрати ми се госпа Мица — ви сте књижевник и естета, реци-
те ми да ли је то сујета
када прођем поред огледа-
ла и помислим у себи да
сам лепа и симпатична.

— То није сујета, већ нешто друго...

— А шта? — упиташе све у глас.

— То је заблуда! — ре-
кох ја.

Субота, 11 март

Седимо у кафани. Друштво шарено па и разго-
вор скаче с брда с дола.
Поче разговор и о полити-
ци па неко спомену реч
»неутралности«.

Тоза шустер се умеша у разговор и запита:

— Ко ће мени да објасни шта значи та реч?

— Ја ћу ти, брате, објаснити — вели Јоца апотекар. — То је бар лако. За-

мисли да седите у кафани ти и Миша шмајдер. Пред вама много вина. Одједном се вас двојица поцавељате око нечега, па реч по реч и ви се побјеђате. За то време ја приђем вашем столу и попијем онај литар вина. Ја сам онда неутралан.

СКРОЗИРАО ГА

— Шта! Цркла ваша дресирана кокошка! Штета што и ја нисам био присутан — када сте је сахрањивали.

РЕКЛА
НАВАЛА

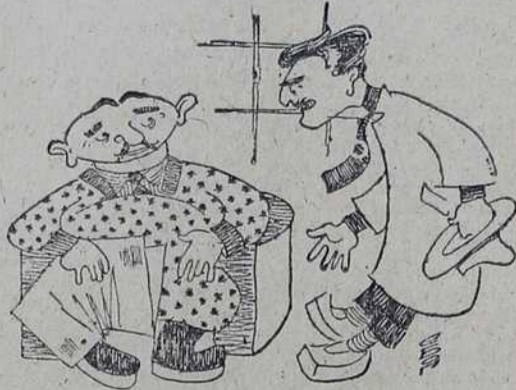

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Писмо малог Ловице

Био сам на испиту ал сам заглавио јелбо ме тела онај куси да се објасњавам гспоспојицу а Она ми каже незнас Ти ниста зате еве те би пет па да Понављас лалед а Ја се смејем па казем дајте ви мени само пет Па не блините блигу вец тли године Цекам да добијем бая тлојку Па никад а тад сам добио пет а она ми каже па ово је Тудска петица а по наски знаци двојку а ја поцо да Плацем па ми она каже сам си блате клив кад незнас ниједну длзаву а ја јој казем ни много веци људи незнају за све длзаве па засто да се муцим кад се сад у лату незнају гланице а Она ме отела на место и каже ти си безоблазан и сада сам уледидо ствал ал блате кад толики матоли људи, улведе сами себе за влбицу, засто да се и ја овако мали не уплаткам бас јуце сам цуо дџ је цика дуско несто товолио па се сад уједа за леп ал не помазе ниста и зна се ста це да буде има Диде у пензију а то је оно сто нико не воли ето на плимел цика боза отисо у пензију као муз госпа санде и зив се цовек поједа Оусусо се ко вејка па зато и мени није мило да буднем ђак другог длазде у пензији и да седим у магалцу клупу а моја ми баба каже не плаци будало толики људи

седе у магалцу клупу па цуте и зиви се не цују а Ти се делес ко магалце. тетка луза је досла код нас у Госте јелбо је била баксуз па је Теца станко видио у биоскопу соног инзинела сто је имо тлакачки ауто и После се наплавила Комендија а теца станко је отело из куце а она плети да це да му се освети сто је потлосио јен милаз а Тата каже бас сам слецан сфамилију сад молам ја Да платим цео цех а ни кусо ни лизно Па цак и не познајем тог инзинела дуге новости немем јелбо је сад усклсни пост па не ваља да се Оговала. вас јовица

ВЕРЕНИК: — Ја се надам да ћу с вашом јединицом имати срећан живот. Моји годишњи приходи достижу триста хиљада динара, а то је доста да она може пристojно да живи.
ОТАЦ: — Не само она, него и сви ми, драги зете.

Бодљикава Козерија

Некад, у старо време, када нису постојали хормони и штитне жлезде, то јест када се није знало за њих, људи су брзо старили и ко малакше и попусти, нема му спаса. Сада, међутим, ови хормони играју велику улогу, па за многе људе који излађају или се урнису на послу, претстављају прави спас. Некада, када трговац или политичар банкротира, спаса му нема. Тоне у заборав и не стаје. Сада пак, ти начети и ровашени људи узму витаминске и са њима оснаже хормоне и за тили час се опораве па играју много виднију улогу него раније. Тих чудотворних хормо-

на има врло много али ја ћу споменути само пет, јер ти су најважнији и они играју највећу улогу у подмлађивању и рехабилитацији. Само је малер што се тешко добијају па се њима користи само врло мали број људи. Ти се хормони купују ца разним местима. Неки их држе у каси, а други код ујке или тетке, трећи на језику, а четврти код својих пријатеља. Велики број људи држи хормоне код своје жене, али она мора бити лепа и млада, иначе брзо губе дејство.

Али, браге, мора се признати да ти хормони имају чудновато дејство. Ја знам неке људе који у свакој ситуацији лепо живе а никад не раде. Али може им се. Имају по две или три врсте хормона, па само мењају. Баш је наука једна сила коју човек мора да поштује.

Хормон Ц налази се код ујке, тетке или стрине. Добја се из сировине Пр³ О₂ или како народ вели — протекција. Узима се наште срце, у самоћи, пошто урок може да сузбије дејство витамина.

Хормон БУЦ налази се у каси или цепу. Врло је осетљив на влагу и контролу зато сви они који га имају, крију као змија ногу. Употребљава се обично у коверти у разним дозама јер он садржи седам витамина у себи, зато је најкориснији и сви се за њега отимају.

Хормон ЖИЦА налази се на језику и сви га употребљавају. Али он не користи увек, зато му је цена слаба.

Хормон З налази се код пријатеља, али га има све мање зато што данас и нема пријатељства. Зато га је врло тешко набавити.

Хормон Д налази се у глави, а народ га зове „брза брзина“, али и он не помаже увек јер га сузбија хормон Буц.

— Само кад бих знао, шта сам хтео овде!

РАВАЈЛО МЕЊА ПРОФЕСИЈУ

Што сам се провозо на вијакеру ка да сам неки масарош а Госпоје само зевау и кибицантују како се гета осилио и огаздио Па гурка мењава а ја се Удидио с моју милунку па само Роктем и то све через тога што ми Огадијо селачки поса и Што нећу више Дорем земљу и Прврћем бусење а да не могу дивучем ни Толико да купим нову краву већ оћу дидем у трговину и Шпекулатију ту пада пара ко киша а не мора да се заплаче само је тешко да се на-

ше згодација у београду јербо је оскудација за становни Заото сам решио да купим кућу негде па Палаферију вароши Јербо за Теразије треба много милионе а ја сам нешто заредио на млеко и мрс ал то није Довољно за једну кућу у центар ал брате ја и Нисам за Теразије већ за палаферију само и ту има разни фалцификати јербо сваки оће да заради И да види фајду од туђу мук а Ја немогу да плаћам на све стране Заото сам оти-

шо смоју милунку у котел и тамо сам добио собу сјелектрику и узидану чепсму а милунка уфатила зорт Па нееме да легне каже оће да Испрља чис кревет а Ја јој велим да про-

Судија: — Имате ли адвоката?
Оптужени: — Не, г. претседавајући, одлучио сам да говорим истину.

Кнез Милош и Вујић

Кад је Вујић у Крагујевцу а у Конаку Кнеза Милоша давао аматерске позоришне претставе, догодило се и ово:

По описивању и показивању Кнежеву Вујић је инсценирао јиз позоришних слика »Бож на Љубићу«. Кнез је гледао пробе и по што шта исправљао. На свечаној, пак, претстави

Кнез у једном моменту устаете и викну:

— Није тако! Чекај!

По том се попе на позорницу па стаде казивати како треба сцену извести. Кад нареди све, пође своје седишту, да посматра, а Вујић, који је играо пашу, дубоко се поклониле па рече:

— Љубим руке!
— Ене га сад! — љутну се Кнез. — Е, синко, да си истински био на Љубићу не би ти то ни на памет пало!

Само да сте живи

Два човека имали су једнога коња, с којим су дуго времена лепо зарађивали. Али једног јутра нађу га где се истегео, мртав, напред ливаде и обојна оду кући кукајући, да ту жалосну вест саопште својој мајци.

— Ах, шта вам је децо моја, што плачете? — запитала их мати.

— Цркао нам коњ.

— Та, Боже, будите ви здрави, рећи ће им мати. Док сте ви живи биће и коња.

Ђура Јакшић у Пожаревцу

Кад је био у Пожаревцу учитељ, написао Ђура допис против ондашњег председника општинског и послао га у Београд те изиђе у »Србији« Љ. Каљевића. У допису се иронично говорило о председничку успеху: набавио је мацке за жене те их је

наместио испред основне школе пожаревачке! Да би показало како је ствар доста из публице, уредништво »Србије« стави испод дописа измишљено име и презиме. Али пожаревачка општинска и полицијска власт пронађу у вароши некога старца који се тако

зове, па га узму на одговор. И ако је старац доказивао да није писмен, нити се меша у јавне послове, опет буде притворен. Сазнавши за све то, Ђура оде и пријави се власти као писац дописа. Старац би одмах пуштен, а Ђура после две недеље — премештен из Пожаревца.

ПЕРИЦА СЕ НЕДА ПОДВАЛИТИ

Мали Перика је врло незадовољан новом сестрицом која се труди да да доказа о изванредној снази плућа.

— Па зар је то истина да су нам је послали с

неба? — запитао је мајку.
— Разуме се.
— Неможете ви мене преварити, ја знам. Нису њу послали, њу су бацили с неба да не прави ларму.

Лака зарада

— Бре, Милева, али иде радња. Купујемо по 50, а продајемо по 100.

— Шта ти је забогат!
— Ништа... Жена ми је почела да се бави спортом.

ЂУРА ЈАКШИЋ У ПОДГОРЦУ

Док је служио у Подгорцу, отпочињући мучну учитељску каријеру, Ђура је често ишао на седелке — посела у појединим кућама бољих домаћина. Враћајући се ноћу и по месечини у школу, имао је често правих битака са псима; тада се бранио каменцима којих је по путу увек било препуно... Кад је, много доцније, писао лепу приповетку »Селаци«, назвао је то село — Каменица. Уверљавају његови познаници да је то име изабрао сећајући се каменца које су га толико пута у њему одбраниле од паса...

НИШТО ЗА ВАС

— Море, шта му је то метологија!
— То ти је кад метеш ђубре пред кућу па нико неће да га однесе.

ОСЕТЉИВ ЧОВЕК

Судија: — Како сте могли да прегазите човека?
Оптужени: — Спавао је на друму.
Судија: — А зашто нисте давали сигнал?
Оптужени: — Било ми је жао да га будим.

ГЛАВНИ РАЗЛОГ

— Чини ми се да је данас вино водено!
— А не! Одлично је! То ти се чини зато што га ја плаћам.

— Како вам се допао мој говор? Крај је био добар? Зар не?
— О да! Врло добар! Само је, нажалост, дошао сувише доцкан.

ВУК КАРАЦИЊИ И МАЛЕТИЊИ

Малетињ је много и много година био противник идеја Вука Карациња — а надамак Вукове стогодишњице сео је па је написао познату алегирију у славу Вукову.

Чуаши да то ради, Један га стари књижевни пријатељ његов прекори, а Малетињ му хитро и лепо одговори:
— Па зашто нам је Бог дао дуг век, ако не зато од се — поправимо...

ДВЕ ПРИЈАТЕЉИЦЕ РАЗГОВАРАЈУ

— Зашто се разилазиш с Ђоком? Цео свет је веровао да ћете се ускоро венчати...

— Ограничен је и досадан... Стално ми говори о некаквом Тациту, Цицилију и Софоклу, а мене фудбал не занима.

МУДРО ПРЕДВИЂАЊЕ

Једном је Менцелов рођендан падао баш у петак. Један пријатељ сликара намеравао је тога дана да позове омладину на ручак и мислио је да ће бити паметно ако овај позив објави већ на почетку недеље.

Кад је дошао до врата Менцела, тамо је била залепљена цедуља: «Петком сам болестан».

КАКО МАЛИ ПЕРИЦА ЗАМИШЉА ДА Г. ЖИКА ИЗВОДИ СИНА НА ПУТ!

Анекдотје

НИСНО ПАО

Славни пољски пијаниста Падеревски био је у прво време после успостављања Пољске делегат своје земље на конференцији мира у Паризу.

Једног дана га заустави страшни Клемансо.

— Молим вас, упита га он, ви сте онај славни Падеревски, којег сви сматрају за највећег пијанисту света?...

— Да, господине претседниче... рече скромно Падеревски.

— И сад сте министар Пољске?...

— Сасвим... — Како сте ниско палил одговори му Клемансо.

ЉУБАВ ПРЕМА ЖИВОТИЊАМА

Познати нордијски писец Ибзен био је у младости апотекарски помоћник у томе?

Једном малом норвешком граду. Једног дана дође у апотеку неки селак са два рецепта, један за његову жену, други за краву, а обоје су боловали од реуматизма. Ибзен направи оба лека и даде их с напоменом:

— Пази добро! Овај лек овде је за вашу краву, а овај је за вашу жену. Немојте да се забуните случајно, па да се крави догоди нека несрећа.

— Како се осчате у браку?

— Одлично. Написао сам већ два комада из прошлости моје жене.

УСЛУЖАН ЧОВЕК

— У вашој кафани је тако рђаво осветљење. Човек кад једе, не може да нађе своја уста!
— Могу ли госпођици да апотекарски помоћник у томе?

ЗЕТ СА ЦРНЕ БЕРЗЕ

Спремио газда Ристивоје био за овај дан. Обукао нов црни капут и неко штрафтасте панталоне, чарсто привезао мошну, загледао се још једанпут у огледало и некако задовољно трља руке. Госпа Христина, његов давнашњи друг у животу, којег му судбина додала и с чијом помоћи доби две кћери, од којих једну удаде још пре рата, а ова друга остаде да дочека као девојка и ратне прилике, исто тако сва трепти од нестрпљења. Удао би газда Ристивоје и другу кћер, вешт је он и промућурни човек, јер да није такав, Боже мој, како би иначе саградио две зградичке на Дорћолу и лепо ревирао своју познату радњу у Краља Милана улици. Али, ето, судбина се ту мало ружно понела, па је дала девојци једну ногу краљу од друге.

Али, било како било, газда Ристивоје ипак данас задовољно трља руке и погледује госпа Христину, која је засукала руке на меси њему омиљене колаче. Данас долазе просиоци и за другу кћер, госпођицу Веселинку, па треба да их дочекају.

— Еј, бре, свакој роби дође време — није узалуд то увек понезао газда Ристивоје. — Ако се данас нешто не тражи, тражиће се сутра. Ако пак ни сутра неће, спусти јој цену, па ће доћи време да се и она миче са полица — доказивао је то увек газда Ри-

стивоје кад му дође некова «батала» муштерија да му куди робу. А у себи је једнако помишљао да је исти случај и са његовом Веселинком, за чији недостатком он ставља руку на срце, и може се заклети и пред Богом и пред људима да није нимало крив.

— Оно — говораше му Христина — још ће проћи и ове покладе а наша Веселинка и даље седе иако је навршила тридесетдве.

— Али, ето, послао је тако захтевао, да је газда Ристивоје баш преко пословних трговачких веза дошао и до робинских веза. Наиме, Лазић, млад ђувеглија којему је газда Ристивоје давао разну робу, што се још од раније затекло, онако испод руке, да продаје за његов рачун, па да такву црноберзијанску зараду деле, све се више пријатељско са својим послодавцем и, мало по мало, дотера дотле да запроси кћер газда Ристивоје.

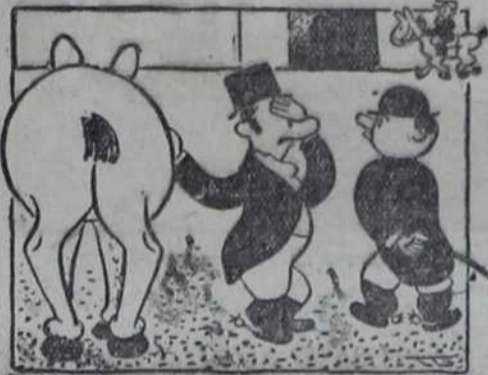
Оно јест, зна, можда, половина његових познаника и муштерија са црне берзе да тај тазе младожења не чини то што је нашао нешта очаравајуће у госпођици Веселинки, нити што сматра за божанствену особину онај њен недостатак на ноци. Али, последици повезали, дуговања и потраживања, обавезе и дужности, и није се имало куда него упасти у ту клопку. Главни разговори су саршени «у четири ока», исто онако као кад врше

поверљиве обрачуне о исходу трговине на црној берзи, али, ето, данас баш хоће да то, онако, званично изведе.

Газда Ристивоје се узвртео, стално вади часовник и погледује кроз прозор да ли иду просиоци. Већ се и госпа Христина опремила, ставила колаче да се «из тиха» пеку, а Веселинка рекла да добро пази како ће се понашати пред просиоцима.

Прође и подне, а просиоца нема. Газда Ристивоје се узвртео још више. Прође и један сат поподне, а њих и даље нема...

— О, мангупи, још ће и преварити! — најпре по-

— После Јахања добијам увек главобољу. Јели то и код вас случај!
— Јесте, и мене заболи, ама у сасвим супротном делу!

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ...

НА ОВОЈ **КАПИ** ИМА КВАДРАТНИХ КВАДРАТНИХ ДИЈАГОНАЛНИХ ДИЈАГОНАЛНИХ ДОСАЈДА БИЛО НИЗЕДНОГ ЛУБЈАВНОГ ПЈАРА

ОБА СЕЉАНКА ИЗ ОКОЛИНЕ БЕОГРАДА НЕМА ЈОШ СРЕБРНУ ЛИЦУ

БЕОГРАДУ ЖИВИ ЧОВЕК КОЈИ СЕ ИСКЉУЧИВО КРАДИ СЈАМО ЧОКОЈАДОМ

НАЈНОВИДИМ МЕРЕЊИМА УСТАНОВЉЕНО ЈЕ ДА ЈЕ **АТЛАНТИКИ ОРГАН** ПОДСТАРО ЗА 2 МЕТРА

НОВОСТ

ПРОСВЕТНА ЗАЈЕДНИЦА БЕОГРАД

НОВОСТ

Највише тражене књиге нашег издања добићете у комплекту од 10 књига за свега **ДИНАРА 450.—**

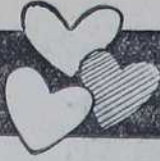
(Поштанске трошкове и трошкове око паковања сноси предузеће)

1. Јевреји као лордови	— — — —	40.—
2. Наташа, Наташа одговорите	— — — —	30.—
3. Црвена Рут	— — — —	30.—
4. Маска из Тамбурена	— — — —	30.—
5. Ко управља Америком	— — — —	40.—
6. Америка без стида	— — — —	80.—
7. Беда у — изобиљу	— — — —	60.—
8. Јеврејин Зис	— — — —	40.—
9. Кафански стратези	— — — —	50.—
10. Револуција светска владино	— — — —	80.—

Све ове књиге можете добити и појединачно.

„Просветна заједница“ а. д.
Београд, Косовска 39/III — Тел. 25.681

Послушала је...

— Помислите шта ми се десило, прича Вили Фрич у малој кантини у атељеу, где су се сви били сакупили за време паузе при снимању. Добио сам пре краткога времена једну необичну ку варицу, која одлази за спава кад она то налази за сходно, чак и онда кад код мене има гостију. Опоменуо сам је: «Молим вас, јавите се увек, може се десити да је још шта потребно... Синоћ, међутим, имао сам госте. После вечере седели смо и разговарали о озбиљним стварима, кад од једном улази моја куварица и каже: «Да знате господине, ја идем у кревет...» Шта да вам даље кажем? Гости су се згледали...

Други човек

— Јуче сам посетио једног пријатеља и затекао сам само његову жену код куће, прича Херман Тимиг. Она ми се жали да јој се муж стално опија и да јој свако вече, кад дође кући пијан, обећава да ће сутра бити други човек. «Помисли, прича она, и прекрјуће је тако рекао, а кад је дошао кући ја му кажем да сам мислила да ће бити други човек...»
— Ја и јесам други човек, али ти имаш несрећу, и тај други човек пије из дана у дан... Морао сам да се насмејем, прича Херман Тимиг, и ако је сирота жена плакала.

Услед замрачења...

Ханелоре Шрот, сва узбуђена, прича својим пријатељицама, које су код ње биле сакупљене на чају:
— Синоћ, кад сам се вратила кући затекнем пред капијом моју собарицу у загрљају једаног човека.
«Да ли је то ваш вереник?», упитала сам је одјутрос, кад ми је донела до ручак.
«Не знам, госпођо, одговорила ми је она, сад је увек тако мрак, да човек није сигуран...»

Нови шешир

— Сретнем јуче једнога пријатеља, прича између снимања Паул Хербигер. Видим да има на глави веома леп, нов шешир.
«Гле, кажем му ја, ти имаш заиста веома леп шешир...»
«О, да знаш само како је стар, одговори он. Купио сам га пре десет година и стално га носим. Само, пре седам година сам га дао да се офарба, пре три године сам променио пантљику, пре годину дана дао сам га на чишћење, а јуче сам га у ресторану заменио...»

У меденом месецу

Дошао муж из канцеларије па кад је видео да нема готово ништа за ручак-упита своју младу жену:
— Зашто ниси скувала ручак?
— Нисам умела.
— Забога, добила си на дар три књиге „Кувара“, па што ниси видела тамо, љути се муж.
— Гледала сам и читала како се справљају јела, али нигде нисам могла да нађем како се ложи ватра, одговори млада.

ТЕТКА РОЈКА одговара

Мезимцу: Допада вам се једна држећа удовица али вам се још више допада њена кћи, па зато не можете да се одлучите. Међутим, избор између квачке и пилећине врло је лак.
Симки: Велиш да си лепа и фотогенична само незнаш како ћеш доћи у везу са филмом. То је бар лако. Од три до седам радних дана десет биоскопа. Узми улазницу и одмах си ухватила везу.
Ромео и Јулија: Толико се волете а родитељи вам то забрањују. Хоћете заједно да умрете па питате како. То је најлакше: венчајте се.

Радици: Крем од шипака замењује помаду и зејтин који преостаје од салате врло је добар за масажу коже. Мењај ове сваке недеље док не потрошиш сав пекмез од шипака.
Боби: Овога пролећа се носи нова мода шта ко и ма, зато мирно гурај у старом костиму.
Јенин: Против старости има само један сигуран лек: разбити огледало.
Савки: Муж је као теглећи коњ. Ако га добро храниш и тимариш, он извуче кола узбрдо.

Јенин: Против старости има само један сигуран лек: разбити огледало.
Савки: Муж је као теглећи коњ. Ако га добро храниш и тимариш, он извуче кола узбрдо.

Разлика у диференцији

Чинovníк: — Кад легнем да спавам, ја подметнем новчаник под главу.
Црноберзијанац: — Некад сам и ја то радио али сада би ми било превисоко.

Вештији проблем

Учитељ: — Реци ми, Јоцо ко је тебе створио?
Ђак: — Не знам, господине учитељу. О томе се свакога дана код куће препиру тата и мама.

НИЈЕ ЈОЈ ЛАКО

— Одг. мила Ђоко! (он се зове Миле).

Стари момак после женидбе

— Ау, сунце му јарко, сасвим сам заборавио да сам ожењен.

НАША ПОЧИТА

Младом Черчилу: Најзад је твој отац нашао место где ћеш довршити своје о-бразовање. Само pazi да не преучиш.

Тифтици: Када су други штетовали, ти си говорио како то није ништа, а када тебе ударише по кесци, тада пропаде цео свет.

Титу: Знамо причу о црвенкапи и вуку, зато ти не помаже претварање. Играј са отвореним картама.

Критичару: Ућутао си се чим ти додоше ашов у руке. Ипак ти је нађен лек.

Банкару: Чули смо да имаш четири палате а не можеш да платиш порез. Како би било да скупљамо прилоге?

Торокуши: Својим језиком си «уредила» цео комшилук, а сада си «удесила» и мужа.

Једном спекуленту: Немој да се секираш. Сети се оне народне изреке: Док има курана биће и подвара.

Народне изреке

Док човек с човеком врећу брашна не изије не може га познати.

Док се човек сам не о-срамоти не може га нико о-срамотити.

Ба су очи пуна а срце је сито.

Свему свету ни Бог није угодно.

Ријеч треба мјерити, а не бројати.

Празно торба је тежа од пуне.

Срамоти човека ће те чује, а хвали ће не чује.

Спу колико и псу не ваља вјеровати.

Гријех иде из уста, а не у уста.

Боље је ништа не знати него којекako.

После искуства

Жена: — У последња време све ме више занемарујеш!... Не волиш ме као у почетку нашега брака... Раније, чим би заплакала, питао би ме, шта ми је, а сада...
Муж: — Волим те као и раније, али ова питања су ме увек скупо стајала.

Мало за храброст

— Још никако нисам могао да се решим да Љубици изјавим љубав...
— Зар те она ничим не охрабљује?
— Оно, охрабрује ме, али је то све мало... Понуди ме чашицом коњака, а за моју храброст би требало више чашица.

Народна рибњаница

Питали Црногорца: Јесу ли Пипери зајста Јунаци, као што то за њих говоре?
— Пипер бит', а јунак не бит' — то не може бит'!

Питали Црногорца: Од чега се највише бојиш?
— Од много дуга, од неправде суда, а понајвише од гладне ћеце.

Питала Приморка Црногорку: Зашто ти муж лажно онако лудо погине?
— А зашто твој пролетос онако женски умрје?

Питао Приморац Црногорца: Једете ли ви с чељењем салату?
— Једемо за невољу, кад ништа друго осим ње немамо!

Питали некакве Јањичаре: Како сад с Црногорцима живите?
— Свакако и никако и не дај нам Боже шњима ни каву пити, а камо ли бој бити!

Питали Црногорца: Ко је у вас вајнесретнији?
— Јунак кад остави ситну ћецу и онај који се при смрти не замијени.

Питао јањичар Црногорца: Јели ти пуњана та мушка за пасом?
— Није ни до по ње; али у њој има колико је доста за тебе.

Питао у шали Приморац Црногорца: Има ли код вас побратиме овнова без рогова?
— Има ће-ће који, али не дај Боже да их буде код нас колико их виђех код вас.

У паланачкој кафани

— Имате ли будилник, домаћине?
— Немамо. Нас петко буди.
— Онда кажите му да ме пробуди тачно у десет и четврт!

— Мили мој! каже Маре. Ја сам сасвим заљубљена у овај ауто.

— Да, да, вели тужно вереник, човек мора увек да буде потиснут од машине.

Скупо плаћена љубав

— Дојавола, тако страствено сте ме грлили да ми је исцурило сво мастило из налив-пера.